

рѣчътъ добро щастие. На лахусата се поржчва много да не приказва, за да не оручаса какъ е родила толкова и толкова дѣца и пр. На третий день се прави *малка пита*, а посль правиже и *голѣма пита*. Тамъ носиже всѣкакви подаръци, кой каквото обича, особено пилешка оризена чорба, сладки работи, мекичета, бадемена чорба, тѣстени работи, ячменна вода, сварена съ бѣла дъвка, бѣлгуръ, жито и др. т. дреболии. Посѣтителите взематъ дѣтето да го гледатъ, подсмѣрчатъ му, заплюватъ го, за да не „оручаса,“ нѣкои млади майки му даватъ да си посукне и подиръ, кога да си отиватъ, оставатъ въ кѣщи по единъ нишанъ кърпа или каквото и да е, *за да не прѣхврѣкне млѣкото на родителката*, а пѣкъ то пакъ си се загубвало, защото имало, казватъ женитѣ, и таквизъ, които го открадвали; за да го повърнѫтъ пращаъ повойтъ на дѣтето срѣщо говедата, кога си идатъ вечеръ, за да го настѫпятъ и подиръ го занасятъ въ кѣщи при майката. Освѣнь това, ако се не сполучи съ него, пращаъ още та спускатъ хлѣбъ въ кладенецъ и го яде лахусата, за да ѝ дойде млѣко. Една жена ме увѣряваше, че като ѝ откраднѫли млѣкото, бабитѣ я накарали да направи тѣй: да подари единъ или трима простира съ хлѣбъ и да поискатъ три залага отъ неговийтъ хлѣбъ, да ги изяде; тя направила това, та ѝ се повърнило млѣкото.

Има и това, че една жена, щомъ роди, взематъ та я обиколиже съ вѣжето, за да ѝ не бѣга млѣкото. Да имъ слазяло млѣкото, трѣбвало да ядатъ червенъ лукъ, потопенъ въ соль и пиперъ.

Бабитѣ прѣпоржчватъ на непразните жени да се вардѫтъ да не прѣскачватъ межово си нѣщо, като: поясъ, ремикъ, очкуръ, навой, вѣже, дрѣха и пр., защото когато раждали, дѣцата имъ бивали обвити около врата съ единъ видъ тѣнко черво отъ утробата на майката, което прѣчало най-много при ражданietо и одушавало дѣцата.

По настъ думата „коритана,“ както въ града, тѣй и по селата, се говори и разбира друго яче, т. е. не казватъ мома „коритана,“ а „мома подъ корито.“ Тѣй говориже за нѣкоя мома въ града и селата: „тя е още *подѣвка* или подъ корито,“ тя не може да се жени още, ако и да се момѣе.

Братята и неженените сестри се отнасятъ єдни къмъ други братски съ почетъ и уважение. Всѣкви путь по-малките братчета и сестричета сѫ задължени да отдаватъ почетъ и по-